

عنوان مقاله:

همزیستی انسان و محیط طبیعی، رویکردی تحلیلی به معماری بیوفیلیک در مجتمع های مسکونی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه اقتصاد شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نشاط السادات محمودنظری تکیه - دانشجوی دکتری معماری، دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

الهام اسفندیاری فرد - استادیار دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران.

خلاصه مقاله:

مسکن به عنوان محل سکونت و آسایش یکی از نیازهای اولیه بشری و از نخستین مسائلی است که انسان همواره سعی در یافتن پاسخی مناسب و معقول برای آن بوده است. به دنبال رشد سریع جمعیت و افزایش تراکم شهری در دهه های اخیر در ایران، تامین مسکن به یکی از جدی ترین دغدغه های کشور تبدیل شده است. در این راستا، تولید انبوه مسکن، صرفا بر پایه مناسبات و توجهات فنی، اقتصادی و زمانی، مورد توجه قرار گرفت و بیش تر جنبه ی سرمایه گذاری یافت، بی آن که کم ترین توجهی به تامین نیازهای روحی و روانی انسان ها داشته باشد. در حقیقت مجتمع های مسکونی معاصر را می توان تجلی کالبدی ایده ی انبوه سازی مسکن در شهرها دانست. نکته ای که در روند ایجاد مجتمع های مسکونی خصوصا در کلان شهرهای ایران می توان مشاهده کرد، این است که همواره از توجه به اصول و معیارهای شهرسازی در برنامه ریزی و طراحی غالب مجتمع های مسکونی کاسته شده و این گونه مسکن از ایجاد محیط مطلوب مسکونی فاصله گرفته اند. یکی از راهکارهای تامین کیفیت محیط های مسکونی عصر حاضر، همزیستی انسان با محیط طبیعی و برقراری تعامل میان معماری با طبیعت به واسطه ی بهره گیری از معماری های مبتنی بر طبیعت هم چون معماری سبز، معماری اکولوژی، معماری پایدار، معماری بیوفیلیک، معماری کارآمد، معماری اقلیمی می باشد که نه به عنوان یک سبک جدید، بلکه یک روش در تفکر طراحی، با هدف هماهنگی با طبیعت و کاهش آسیب بر محیط و منابع انرژی در طبیعت مطرح می باشند. روش مورد استفاده بر حسب هدف، کاربردی و شیوه ی مطالعه بر حسب روش و ماهیت، توصیفی تحلیلی و گردآوری اطلاعات آن بر مبنای مطالعه منابع کتابخانه ای و تحلیل محتوایی آن ها بوده است، نتایج حاصل از پژوهش مبین این موضوع است که در صورت بکارگیری معماری های همسو با طبیعت (در اینجا معماری بیوفیلیک) در محیط های سکونتی می توان علاوه بر مرتفع نمودن کلیه نیازهای فیزیولوژیکی و روان شناختی ساکنان مجتمع های مسکونی، شرایط زیست مطلوب تری را برای آنان مهیا ساخت و وضع کیفی محیط زندگی آنان را بهبود بخشید.

کلمات کلیدی:

مجتمع های مسکونی، طبیعت، انسان، معماری بیوفیلیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/925166>

